

Tumma hahmo tuskaa täynnä
vaateparsa korpinmusta
kadotuksen kiemuroissa
pimeässä miehen mieli.

Kiersi krouvin, kiersi toisen
kolpakon joi kolmannenkin
onneloissa onnetonten
olut koskena kohisi.

Mietti murhe mielessänsä
sydämellä synkeällä
pohti syntyjä syviä
mieli pohjahan pakeni.

Kaipaili jo Kaiho Aatos
saapuvaksi noutajansa,
vierahaksi vainajien,
lepoon Tuonelan petihin.

Etsijä kun aarteen löysi
komeroon taas vietiin köysi
hylkäs Hiiden, jätti Lemmon
näki Kalman kaikkoavan.

Meditoiden turhat huolet
tyrehtyivät tyhjyyteensä
vaikenivat väärät äänet
hymyhyn hyrähti huuli.

Sanoi Maa-emo sanansa:

"Taivaanrannan tähtösistä
Kirjokannen kappaleista
uudet uljahat unelmat,
sulle Kuuttaren kutomat!"

Tumma hahmo, tietoo täynnä
sanan virkkoi, noin nimesi:
"Paha päivä päälle jäipi
parransänkisen urohon!"